

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน

ของ นายสุพจน์ ไข่มุกด์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๒๖/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๔๒/๒๕๕๓

วันที่ ๒๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๔

ประเด็นวินิจฉัย

มติของพรรคเพื่อไทย ผู้ถูกร้อง ที่ให้ร้อยตรี ปรพล อติเรกสาร ผู้ร้อง พ้นจากสมาชิกพรรค มีลักษณะตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๕ วรรคสาม หรือไม่

ความเห็น

มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยใน ๒ ประเด็นย่อย ดังนี้

ประเด็นแรก มติของพรรคเพื่อไทย ผู้ถูกร้อง ที่ให้ร้อยตรี ปรพล อติเรกสาร ผู้ร้อง พ้นจากสมาชิกพรรค มีลักษณะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๑ บัญญัติว่า “บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (๓) เป็นสมาชิกพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งแต่เพียงพรรคเดียวเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง เว้นแต่ในกรณีที่มีการเลือกตั้งทั่วไปเพราะเหตุยุบสภา ต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งแต่เพียงพรรคเดียวเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง”

พิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่า รัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้ผู้ที่ประสงค์จะเสนอตัวสมัครเข้ารับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะต้องสังกัดพรรคการเมือง ซึ่งพรรคการเมืองเกิดจากการที่กลุ่มบุคคลที่มีแนวคิดหรืออุดมการณ์ทางการเมืองอย่างเดียวกัน รวมตัวกันจัดตั้งเป็นพรรคที่มีการจัดการองค์กรที่แน่นอนชัดเจน เสนอทางเลือกเกี่ยวกับนโยบายที่สำคัญในการปกครองและบริหารประเทศในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนเลือกสมาชิกของพรรคตนเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้มากที่สุดเพื่อควบคุมการใช้อำนาจรัฐในการบริหารประเทศ หรือพยายามเข้าไปมีส่วนร่วมในการใช้อำนาจรัฐ หรือดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอื่นตามที่กฎหมายกำหนด รัฐธรรมนูญจึงบัญญัติให้ผู้ที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิก

สภาผู้แทนราษฎรต้องสังกัดพรรคการเมือง และการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองใด พรรคการเมืองหนึ่งได้แต่เพียงพรรคเดียวในเวลาเดียวกัน ในส่วนของการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ร่วมกับพรรคที่จะมีคุณสมบัติลงสมัครรับเลือกตั้งได้นั้น รัฐธรรมนูญกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งไว้ว่า ในกรณีอายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง ต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองแต่เพียงพรรคเดียวเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง เว้นแต่กรณีที่มีการเลือกตั้งทั่วไปเพราะเหตุยุบสภา ต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งแต่เพียงพรรคเดียวเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง บทบัญญัติดังกล่าวเป็นการบังคับให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องสังกัดพรรคการเมือง และการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองเป็นคุณสมบัติประการหนึ่งของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยการขาดจากการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองมีผลทำให้ขาดคุณสมบัติของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไป ด้วยนี้เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญก็เพื่อให้พรรคการเมืองมีความเข้มแข็ง เพื่อให้การบริหารองค์กรของพรรค เกิดประสิทธิภาพ สามารถดำเนินการตามวัตถุประสงค์และนโยบายของพรรคที่ได้วางไว้ เมื่อรัฐธรรมนูญ กำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องสังกัดพรรคการเมือง และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐ กำหนดให้พรรคการเมืองสามารถออกข้อบังคับ พรรคการเมืองเพื่อควบคุมวินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรคได้แล้ว สมาชิกของพรรคการเมือง จึงต้องอยู่ภายใต้ข้อบังคับของพรรคการเมืองและต้องปฏิบัติตามมติและข้อบังคับของพรรคการเมือง ดังนั้น การที่สมาชิกพรรคลาออกจากพรรคการเมืองที่ตนเป็นสมาชิกหรือพรรคการเมืองที่ตนเป็นสมาชิก มีมติขับออกจากพรรคการเมืองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๖ (๗) จึงมีผลทำให้สมาชิกภาพการเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงด้วย เว้นแต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะยื่นอุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคการเมืองมีมติ คัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะที่ขัดต่อสถานะและ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ หรือขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐาน แห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

มติของพรรคการเมืองที่จะถูกโต้แย้งว่า มีลักษณะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่สมาชิก สภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๕ วรรคสาม จะต้องขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คำว่า “สถานะ” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ความเป็นไป ความเป็นอยู่ ดังนั้น สถานะและการปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญจึงหมายความว่า

สถานะการดำรงคงอยู่ในความเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติรับรองไว้ เช่น ความเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยโดยไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติ มอบหมาย หรือความครอบงำใด ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๒ ความเป็นอิสระจากมติพรรคการเมือง ในการตั้งกระทู้ถาม การอภิปราย และการลงมติในการอภิปรายไม่ว่างใจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖๒ วรรคสอง แต่อย่างไรก็ตาม การที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องสังกัดพรรคการเมือง ก็เพื่อต้องการให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องยึดมั่นในแนวนโยบายหรืออุดมการณ์ของพรรคที่ได้นำเสนอต่อประชาชนไว้ เพื่อให้การบริหารกิจการของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเกิดประสิทธิภาพ เพื่อให้องค์กรหรือสถาบันพรรคการเมืองมีความมั่นคง ไม่ให้สมาชิกพรรคเกิดการแปรเปลี่ยนไปด้วยวิถีทางนอกรัฐธรรมนูญเพียงเพราะมุ่งหวังประโยชน์ในทางการเมืองประการหนึ่งประการใด ภายหลังจากที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ความสัมพันธ์ระหว่างพรรคกับสมาชิกพรรคจึงเป็นไปตามระเบียบและจรรยาบรรณของพรรค หรือตามที่ข้อบังคับพรรคได้กำหนดไว้ กล่าวได้ว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระบบที่ต้องสังกัดพรรคการเมืองจะต้องมีความรับผิดชอบใน ๒ สถานะ คือ ความรับผิดชอบต่อพรรคการเมืองในฐานะที่เป็นสมาชิกของพรรค และความรับผิดชอบต่อตำแหน่งหน้าที่ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

การที่พรรคจะมีมติซึ่งทำให้มีผลต่อสถานะความเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยสิ้นสุดลงได้นั้น จะต้องเป็นมติซึ่งเป็นผลโดยตรงต่อสถานะความเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยของผู้ร้องเท่านั้นจึงจะถือว่าเป็นมติที่ขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่กรณีที่พรรคการเมืองมีมติให้ผู้ร้องพ้นจากสมาชิกพรรคกรณีที่สมาชิกละเมิดหรือทำผิดข้อบังคับของพรรค อันเป็นการกระทำในสถานะที่สมาชิกพรรคต้องมีความรับผิดชอบต่อพรรคนั้น หากใช้เป็นกรณีที่ขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่

ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติว่า ผู้ร้องได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขตเลือกตั้งที่ ๑ จังหวัดสระบุรี สังกัดพรรคพลังประชาชน ในการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๐ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคพลังประชาชน ต่อมาผู้ร้องได้ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้อง และพรรคผู้ถูกร้องได้มีมติรับผู้ร้องเข้าเป็นสมาชิกพรรคเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ ผู้ร้องจึงมีสถานะเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องที่จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคที่กำหนดไว้

การที่ผู้ร้องได้ประกาศตัวเองมาอยู่กับพรรคภูมิใจไทยด้วยการแสดงออกอย่างเปิดเผยโดยการแถลงเปิดตัว และขึ้นป้ายคัทเอาต์ขนาดใหญ่ประกาศตัวว่าตนเองเป็นสมาชิกของพรรคภูมิใจไทย นอกจากนี้ผู้ร้อง ยังมีพฤติกรรมละทิ้งหน้าที่ที่มีต่อพรรคโดยไม่เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองกับพรรคทั้งภายในพรรคและ กิจกรรมที่พรรคจัดขึ้นนอกสถานที่ ไม่เข้าร่วมประชุมพรรค และกระทำการแสดงออกในลักษณะต่าง ๆ จนพรรคผู้ถูกร้องมีมติขับผู้ร้องออกจากความเป็นสมาชิกพรรคนั้น เมื่อผู้ร้องกระทำผิดวินัยและจรรยาบรรณ ของพรรคผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องก็ชอบที่จะดำเนินการทางวินัยและลงโทษผู้ร้องตามที่ข้อบังคับพรรคผู้ถูกร้อง กำหนดไว้ได้ และการที่คณะกรรมการบริหารและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคผู้ถูกร้องมีมติร่วมกัน โดยวิธีลงคะแนนลับด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของพรรคผู้ถูกร้อง ให้ผู้ร้องพ้นจากการเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้องก็เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด จึงไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่เป็นเรื่องที่เป็น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร้องกับพรรคการเมืองในฐานะที่เป็นสมาชิกอยู่ด้วย ถึงแม้ว่าการที่พรรคผู้ถูกร้อง มีมติให้ผู้ร้องพ้นจากการเป็นสมาชิกพรรคจะทำให้สมาชิกภาพสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ร้องต้องสิ้นสุดลง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๖ (๗) ก็ตาม ก็เป็นเพียง ผลของกฎหมายที่เกิดขึ้นต่อเนื่องหลังจากที่ผู้ร้องพ้นจากสมาชิกพรรคการเมืองเท่านั้น พฤติการณ์ของผู้ร้อง จึงเป็นการกระทำส่วนตัวซึ่งไม่เกี่ยวกับสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่อย่างใด ดังนั้น มติของพรรคผู้ถูกร้องที่ให้ผู้ร้องพ้นจากการเป็นสมาชิกพรรคจึงไม่ขัดต่อสถานะและการปฏิบัติ หน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๕ วรรคสาม

ประเด็นที่สอง มติของพรรคผู้ถูกร้องที่ให้ผู้ร้องพ้นจากสมาชิกพรรคมีลักษณะขัดหรือแย้งกับ หลักการพื้นฐานแห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หมวด ๑ บททั่วไป บัญญัติหลักการ พื้นฐานไว้ว่าประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวจะแบ่งแยกไม่ได้ อำนาจอธิปไตยแบ่งเป็นอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจ บริหาร และอำนาจตุลาการ มาตรา ๖๕ บัญญัติรับรองว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการร่วมกันจัดตั้ง พรรคการเมืองเพื่อสร้างเจตนารมณ์ทางการเมืองของประชาชนและเพื่อดำเนินกิจกรรมในทางการเมือง

ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์นั้นตามวิถีทางการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ การจัดองค์กรภายใน การดำเนินกิจการ และข้อบังคับของพรรคการเมือง ต้องสอดคล้องกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐ บัญญัติว่า ข้อบังคับของพรรคการเมืองต้องสอดคล้องกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ดังนั้น การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข พรรคการเมืองถือว่าเป็นกลไกสำคัญในการใช้อำนาจรัฐไม่ว่าจะเป็นฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายนิติบัญญัติ ฉะนั้น พรรคการเมืองจึงเป็นกลไกที่ขาดมิได้ในระบอบประชาธิปไตย โดยราษฎรจะเป็นผู้ใช้อำนาจในการบริหารประเทศผ่านทางผู้แทนซึ่งก็คือสมาชิกพรรคการเมืองที่ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ให้ความสำคัญต่อพรรคการเมือง เช่น กำหนดให้บุคคลที่จะสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองใด พรรคการเมืองหนึ่งแต่เพียงพรรคเดียวนับถึงวันเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน เว้นแต่กรณีการเลือกตั้งทั่วไปเพราะเหตุยุบสภาต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งแต่เพียงพรรคเดียว เป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามสิบวัน หรือกำหนดให้สมาชิกภาพของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องสิ้นสุดลงเมื่อลาออกจากพรรคการเมืองที่ตนเป็นสมาชิก หรือการกำหนดห้ามมิให้ผู้ใดเป็นสมาชิกพรรคการเมืองในขณะเดียวกันเกินหนึ่งพรรคการเมือง เป็นต้น ย่อมแสดงให้เห็นว่า รัฐธรรมนูญและกฎหมายต้องการสร้างให้พรรคการเมืองมีความเข้มแข็งเพื่อเป็นองค์กรหรือสถาบันหลัก ในทางการเมืองที่จะพัฒนาระบอบประชาธิปไตยและการบริหารปกครองประเทศให้มีความมั่นคง

เมื่อพิจารณาถึงบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวแล้ว จะเห็นได้ว่า ในการที่พรรคการเมืองมีมติให้สมาชิกผู้ใดพ้นจากสมาชิกพรรคนั้นถือเป็นอำนาจของพรรคที่จะพิจารณาและมีมติให้สมาชิกผู้ใดพ้นจากสมาชิกพรรคนั้น และเมื่อมีมติแล้วถือว่าสมาชิกภาพของการเป็นสมาชิกพรรคของผู้นั้นสิ้นสุดลง เว้นแต่เฉพาะกรณีหากสมาชิกพรรคผู้นั้นเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย รัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้ยุทธศาสตร์ต่อศาลรัฐธรรมนูญได้เท่านั้น และศาลรัฐธรรมนูญจะตรวจสอบ

ความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของมติดังกล่าว ได้เฉพาะ ๒ กรณีเท่านั้น คือ มตินั้นขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ และมตินั้นขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขหรือไม่เท่านั้น ศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบความเหมาะสมในการลงโทษสมาชิก ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่และดุลพินิจในการลงโทษสมาชิกพรรคของพรรคการเมือง

เมื่อผู้ร้องเป็นสมาชิกพรรคผู้ถูกร้อง สถานะและการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองจึงต้องอยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งตามมาตรา ๒๐ (๔) ได้บัญญัติถึงการสิ้นสุดสมาชิกภาพไว้ว่า เมื่อพรรคการเมืองมีมติให้ออกตามข้อบังคับพรรคการเมือง เพราะกระทำผิดวินัยหรือจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงหรือมีเหตุร้ายแรงอื่น การมีมติให้สมาชิกพรรคคนใดต้องพ้นจากสมาชิคนั้นเป็นเรื่องที่สมาชิกผู้นั้นกระทำผิดวินัยและจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงตามข้อบังคับพรรคที่กำหนดไว้ เมื่อข้อบังคับพรรคผู้ถูกร้องได้รับการจัดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองจากนายทะเบียนพรรคการเมืองและประกาศการจัดตั้งพรรคการเมืองในราชกิจจานุเบกษา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๖ แล้ว ข้อบังคับพรรคจึงเป็นไปตามหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ย่อมนำมาใช้บังคับกับผู้ร้องได้ และเมื่อมีมูลเหตุที่ผู้ร้องต้องถูกสอบสวนและถูกลงโทษให้พ้นจากสมาชิกพรรคซึ่งเป็นเรื่องการกระทำในสถานะสมาชิกพรรคที่รับผิดชอบต่อพรรคการเมืองโดยแท้ มิได้เกี่ยวข้องกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มติของพรรคเพื่อไทยผู้ถูกร้อง ที่ให้ร้อยตรี พรพล อติเรกสาร ผู้ร้อง พ้นจากสมาชิกพรรคจึงไม่ขัดหรือแย้งต่อหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๕ วรรคสาม

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีความเห็นว่ามีมติของพรรคเพื่อไทย ผู้ถูกร้อง เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๓ ให้ร้อยตรี พรพล อติเรกสาร ผู้ร้อง พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรคเพื่อไทยนั้น มิได้มีลักษณะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ หรือขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖๕ วรรคสาม ให้ถือว่าสมาชิกภาพ
ความเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ร้องสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

นายสุพจน์ ไข่มุกด์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ